

РЕШЕНИЕ

№ 3122

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2092** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 6276 от 21.02.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 1083911 от 30.12.2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, чрез директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу решение № 302232 от 16.12.2019 г. на СРС, 99 състав, по НАХД 8609/2019 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23 – 001490 от 25.04.2019 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416, ал.5, във връзка с 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. А. Б. – Д., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.123, ал.2, във връзка с чл.123, ал.1, т.7 от КТ.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Сочи се, че в резултат на прехвърляне на дейността на училището от едно юридическо лице на друго, ответника не е спазил трудовото законодателство като не е уредил трудовите правоотношения с един от служителите. Навеждат се доводи, че извършената промяна в стопанисването и управлението на училището е

чрез универсално правоприемство. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., който поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът – [фирма], не се явява и не се представлява. Представен е писмен отговор на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено следното от фактическа страна: На 26.02.2019 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ извършили проверка на [фирма] в обект на контрол – Частно средно езиково училище Д., находящо се в [населено място], [улица]. Проверката продължила по документи и в периода от 18.03.2019 г. до 08.04.2019 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. В хода на проверката било установено: Със Заповед на министъра на образованието и науката №РД-14-1001/ 01.06.2000 г. било разрешено на [фирма], представлявано от Д. А. Б.-Д. - управител да открие учебната 2000/2001 г. Частно средно общообразователно училище с ранно чуждоезиково обучение „Д.“ със срок на обучение 12 години, с адрес на училището [населено място], кв. С., [улица]. Със заповед № РД14 – 59 от 13.04.2017 г. на министъра на образованието и науката, в изпълнение изискванията на §16, ал.4 от ПЗР на Закона за предучилищното и училищното образование било разрешено на Частно средно общообразователно училище „Д.“ да продължи дейността си като [фирма], с ЕИК[ЕИК]. Управител на двете учебни заведения, както и местонахождението на образователния процес били едни и същи. Контролните органи приели, че е извършено универсално правоприемство между двете стопанисващи училището дружества, в резултат на което трудовите правоотношения на един от служителите – П. И. С. - Ф. не били уредени, а именно [фирма], в качеството си на работодател приобетател не бил продължил прехвърлените по правоприемството права и задължения със служителя. Установено било, че за П. С. - Ф. към момента на извършване на проверката имало валиден трудов договор с [фирма], който не бил прехвърлен на [фирма].

За констатираното, св.Е. А. на длъжност началник отдел при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който бил издадено и процесното НП № 23 – 001490 от 25.04.2019 г.

Фактическата обстановка съдът установил след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че НП е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност и правомощия, в предвидената от закона писмена форма и съдържание. Изложил е доводи за недопуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил

фактическата обстановка. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, девети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Правилно СРС е отменил наказателното постановление. Твърдяното от административния орган нарушение не е доказано безспорно, напротив. При задълбочен анализ на събраните по преписката доказателства е видно, че между двете стопанисващи училището дружества не е налице универсално правоприемство. Правилно въззивният съд е анализирал подробно това обстоятелство, в мотивите си ясно и недвусмислено е обсъдил всички насоки свързани с универсалното правоприемство и създаването на нов правен субект, какъвто е конкретния случай. Настоящата съдебна инстанция напълно споделя и поддържа мотивите на СРС и не счита за необходимо да ги повтаря.

В допълнение касационната инстанция намира за необходимо да посочи, че с НП е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв., като не са изложени аргументи защо е определен по – висок размер от нормативно посоченият в чл. 414, ал.1 от КТ минимум от 1500 лв.

С оглед посоченото решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 302232 от 16.12.2019 г. по описа на Софийски районен съд, 99 състав, постановено по НАХД 8609/ 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.